

A Gázkészülékek szabványosításában érdekelt európai szabványbizottságokban tárgyaltak a magyar helyzetről.

A Sector Forum Gas VG4 munkacsoportjának ülésének napirendjén az egyes országok „B” típusú gázkészülékek telepítésére vonatkozó előírásai szerepeltek, különös tekintettel a lengyel és a magyar helyzetre. A tárgyaláson, az MSZT/MCS 309 képviselőjében a Magyar Épületgépészek Szövetségének támogatásával vehettem részt. Igen fontos lépés, hogy az érdekképviselőnk ma már túllépett Magyarország határain, hiszen eddig számtalan esetben talákoztunk olyan szabványokkal, irányelvekkel, amelyek egyes szakaszi számunkra, ebben a régióban, például a nyugatitól eltérő időjárásunk, vagy szokásink miatt hátrányosak, mert kidolgozásuk során a magyar, illetve a régió szempontjait, képviselők hiányában nem vették figyelembe.

A CEN-ben Lengyel-magyar javaslatként tartják számon azt a javaslatot, hogy a B típusú gázkészülékek MSZ CEN/TR1749 szabványban leírt altípusait megtartva, kiegészítésként hozzunk létre egy olyan B_{11CS} gázkészülék típust, amely nemcsak a kéményáramkör elzárása, de a kéményből történő visszaáramlás esetén is blokkolja a gázkészülék működését. A javaslattal kapcsolatos magyar álláspont szerint egy ilyen gázkészülék típus sem lenne képes a biztonságot 100%-ban garantálni, de mindenképpen csökkentené a baleseti kockázatot.

Annak érdekében, hogy az ülésen jelen lévők pontos képet kapjanak az előterjesztés okairól, háttéréről, ismertetnünk kellett a lengyel és a magyar installációs előírásokat és gyakorlatot. Itt kiemeltük, hogy a B típusú és a homlokzati égéstermék elvezetésű készülékekre vonatkozó előírások gyakran még a gázkészülékek korszerű készülékekre vonatkozó cseréjét sem teszik lehetővé. A Bizottság az ismertetett helyzet alapján arra a következtetésre jutott, hogy Magyarországon az európai normáktól eltérve, túl szigorúak a homlokzati égéstermék kivezetésre vonatkozó előírások. Magyarországnak ugyan joga van a homlokzati égéstermék kivezetés létesítésére vonatkozó európai szabványtól (MSZ EN 15287-2) eltérni és egyedi szigorúbb telepítési előírásokat hatályba léptetni, de ha ennek következtében ellehetetlenül az áttérés a biztonságot jelentő, korszerű „C” típusú zárt égésterű készülékekre, akkor ezeket a szigorú magyar előírásokat nem tudják elfogadni indokként egy európai szabványmódosítási javaslathoz. Továbbá kifejtették, hogy a B típusú gravitációs kéménybe kötött gázkészülékek biztonságának megteremtésére számos kísérletet tettek, amelyek később nem váltották be a hozzá fűzött reményeket. Egyik példaként említették a pincébe vezető automatikusan záródó tömített ajtókat, amelyek arra lennének hívatva, hogy a pincében elhelyezett B típusú gázkazán légterét függetlenítsék a lakótér levegőjétől. Tapasztalatuk szerint azonban ezek az ajtók idővel (pár hónap múlva) vagy nem záródtak automatikusan vagy elvesztették a tömítő képességüket. Az előbbi sorozatos negatív tapasztalatokra hivatkozva arra az álláspontra jutottak, hogy nem

kívánnak még egy újabb kísérletet tenni a B típusú készülékek, illetve a B típusú épületek biztonságának „javíthatására”, hanem a korábban meghozott döntésük mellett maradnak, mely szerint lehetőleg rendeleti súllyal elő kell írni, hogy a B típusú gázkészülékeket még készülék csere esetén is biztonságos, C típusú készülékekre kell cserélni. Ennek megfelelően például Angliában, ha egy B típusú gázkazán cserére szorul, akkor a csere készülék csak C típusú kondenzációs gázkazán lehet. Mivel a B típusú gázkészülékek és ezek gravitációs elven működő kéményei nem egyeztethetők össze az épületenergia-hatékonysági célokkal sem, ezért a továbbiakban nem cél az ilyen műszaki megoldások konzerválása sem. Kifejtették, hogy itt valószínűleg nem B típusú gázkészülék problémáról, hanem „B típusú épületek” problémájáról van szó: Az épületenergetikai beavatkozások következtében a „B típusú épületek” elvesztik B típusú státuszukat és ezért bennük, a hagyományos kéményekhez kapcsolódó tüzelőberendezések használata életveszélyessé válik, amelyek biztonságát, még a legszigorúbb előírások életbe léptetésével sem tudták biztosítani. Az ilyen kísérletek mind kudarcba fulladtak. Az épületenergia-hatékonyság növelő beavatkozásokat ma igen nagy számban végeznek olyan szakemberek, vagy lakók, akiknek fogalmuk sincs arról, hogy egy ablakcsere vagy egy utólagos hőszigetelés a fűberendezés üzemeltetési feltételeit életveszélyes mértékben megváltoztathatja. Ilyen körülmények között a B típusú készülékek, a B típusú épületek biztonságos üzemeltetése a továbbiakban, még rendszeres ellenőrzés mellett sem garantálható.

Az utólagos hőszigetelések következtében jelentősen csökken a homlokzatra kivezetett égéstermék mennyisége. Fokozott légzárású ablakok esetén a tervező a szellőző levegő belépési helyét úgy választhatja meg, hogy a közlekedés okozta légszennyezésnek a lakótéri levegőminőségre gyakorolt hatását bemutató görbéin, a homlokzati égéstermék kivezetés hatása ki sem lesz mutatható.

Ugyan lehetőségünk van az európai installációs rendtől eltérő magyar installációs előírásokat életbe léptetnünk, például a homlokzati égéstermék elvezetés vonatkozásában, de ebben az esetben bizonyos pontokon komoly nehézségekbe fogunk ütközni, a harmonizált európai szabványok szerint, CE jel hatálya alatt forgalomba hozott gázkészülékek telepítése és az épületek fűthetőségének fenntartása során! **Ezért javaslom, hogy a homlokzati égéstermék elvezetésre vonatkozó előírásinkat harmonizáljuk a vonatkozó európai szabvány szerint!**

Fazakas Miklós